

Punitive and ineffective : benefit sanctions within social security / Peter Dwyer // J. Soc. Secur. Law. - 2018, nr 3, s. 142-157, tab.

Karzące i nieskuteczne : restrykcje wobec świadczeń w ramach zabezpieczenia społecznego.

Restrykcje wobec świadczeń stanowią obecnie główną składową systemu zabezpieczenia w Wielkiej Brytanii, który sam stawia beneficjentom coraz więcej warunków. Muszą oni wypełnić określone, obowiązkowe zadania związane z pracą i jej szukaniem, a także aby utrzymać dostęp do należnych im świadczeń, wykazać się odpowiedzialnym zachowaniem. W ciągu ostatnich dwudziestu lat zasięg restrykcji wyszedł poza osoby ubiegające się o zasiłek dla bezrobotnych (ang. Jobseeker's Allowance - JSA) i objął większą część rodziców samotnie wychowujących dzieci, wiele osób z niepełnosprawnością, a także wraz z wprowadzeniem w 2013 nowego świadczenia „uniwersalnego zasiłku” (ang. Universal Credit), zaczął dotyczyć pracowników otrzymujących niskie wynagrodzenie i pobierających dodatek do wynagrodzenia i dodatek mieszkaniowy. Krytycy stawiania beneficjentom warunków mówią, że nie są oni w stanie racjonalnie zareagować na metodę marchewki (obowiązkowe szkolenia i wsparcie w szukaniu pracy) i kija (zmniejszenie lub zabranie zasiłku). Inni twierdzą, że warunkowość świadczeń oraz jej główny instrument kontrolny, restrykcje, są etycznie nieuzasadnione, karzące i nieskuteczne. Autor artykułu bada wpływ restrykcji, które pojawiły się w świadczeniach zabezpieczenia społecznego na życie osób pobierających zasiłki, które i tak już wymagają od nich coraz większych warunków do spełnienia. W analizie wykorzystano dane oryginalne zebrane w trakcie dużego (n=481 respondentów w fazie a) powtarzanego jakościowego badania panelowego dotyczącego zmian w czasie. Wyniki badania pokazują, że restrykcje wprowadzone w świadczeniach zazwyczaj wywołują całą gamę zdecydowanie negatywnych skutków, które w żaden sposób nie zwiększają prawdopodobieństwa przejścia beneficjentów do płatnego zatrudnienia.